

for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. N. Hansen). Jeg anseer dette Forslag for at være i enhver Henseende saa billigt, som det kan være; vel har jeg hørt de betydningsfulde Indvendinger, som den ærede Finansminister gjorde imod slige Forslag, men, naar det gjælder saadanne smaa Bestillingsmænd, som ville søge om Tillæg, saa kjender jeg virkelig ingen anden Vej for dem, end at de maae bevæge een eller anden Rigsdagsmand til at tage Initiativet for idetmindste at forsøge, om der ikke er Noget at gjøre for dem, thi, naar de henvende sig til Ministeriet, saa svares der ofte: Vi kunne ikke hjælpe Eder. Med Hensyn til Forslaget, saaledes som det foreligger, er jeg fuldkommen enig med den ærede Forslagsstiller i, at det kan være det Samme, paa hvilken Maade eller under hvilken Form man understøtter dem. Naar man kun bliver enig om, at der er Billighed for, at de modtage nogen Godtgørelse, saa ville vi let komme til Enighed om den Maade, hvorpaa den skal gives dem; jeg skal derfor paa det Indstændigste raade til, at lade Sagen gaae til 2den Behandling og til at nedsette et Udvalg for nærmere at drøfte den.

Finansministeren: Det er mindre rigtigt, naar det af en æret Rigsdagsmand er sagt, at Ministeriet, og navnlig Marineministeriet, skulde mangle den fornødne Berettigelse til at tilstaae disse Mænd Understøttelse af sit Understøttelsesfond, dersom forøvrigt dette Fond dertil er tilstrækkeligt. Ifølge de Regler, som i 1850 ere bestemte for slige Understøttelsesfond, maa det antages, at vedkommende Minister dertil er berettiget, da disse Folk, om de end ikke have været fuldt lønede af Statskassen, dog for den største Deel have været lønede af denne og have sorteret under det paagældende Ministerium. Det, jeg har imod denne Sag, er slet ikke, at de Vedkommende faae en Understøttelse — det betragter jeg som mig aldeles uvedkommende —, men det er, at det sfter igjennem en Lov, thi jeg finder, at den Slags Sager slet ikke egne sig til Lovbehandling. Finder man, at vedkommende Minister ikke har ydet de Vedkommende den Understøttelse, hvorpaa de kunde have Krav, en-

ten fordi Ministeren maastee er af den Mening, at der ikke tilkommer dem Noget, eller fordi han paa sit Budget savner de fornødne Midler til at gjøre det, saa gives der et meget godt, og tilmed i Grundloven forudsat Middel, nemlig: Henviisning af Andragendet til den vedkommende Minister. I Henviisningen ligger der en bestemt Anbefaling om at tage Andragendet under fornyet Overveielse og at foretage de Skridt, der nogenlunde maatte være gjørlige for at komme det i Henviisningen liggende Duffe imøde, men at gjøre slige Smaaandragender til Gjenstand for Lov finder jeg aldeles urigtigt, og det er ogsaa saa stridende imod den Praxis, der hidtil har været fulgt her. Det vil være bemærket, at der meget sjeldent fra Regjeringens Side er indbragt Lovforslag om Undtagelsespenzion, og Aarsagen dertil er ikke, at der ikke har været megen Tristelse for Regjeringen dertil. Det ligger jo i Sagens Natur, at de Herrer ikke kunne være vidende om den Masse af Andragender, der, med mere eller mindre Billighed for sig, indkomme om at faae Pension udenfor eller udover de gjældende Regler, men disse ere alle, selv i saadanne Tilfælde, hvor en høj Grad af Billighed talte derfor, blevne afviste fra Administrationens Side, fordi man fandt, at man ikke skulde beskæftige sig med slige undtagende Pensioner eller Understøttelsesforslag som det, der her foreligger, og endnu langt betænkeligere, end det i mine Tanker vilde være, fra Regjeringens Side, at indkomme med slige smaa Lovforslag, finder jeg det at være, naar de komme fra de enkelte Rigsdagsmænd, fordi det ligger i Sagens Natur, at en enkelt Rigsdagsmand ikke er saaledes stillet, at han kan oversee alle de Forhold, som Ministeriet maa oversee, ligesom han ei heller er under den Indstrækning, som den enkelte Minister er under ved at skulle have Finansministerens Consens til Fremme af et saadant Forslag. Jeg skulde derfor, uden at yttre mig om Realiteten, fraraade, at dette Lovforslag kommer til nogen endelig Lovbehandling. Om man forøvrigt vil lade det gaae til anden Behandling, med eller uden et Udvalgs Nedsettelse, er mig ganske ligegyldigt, naar Sagen